

[Undervisningsministeren]

går af folkeskolelovens formålsparagraf. Opdragelsen er med denne tilføjelse en væsentlig opgave for skolen, som efter min opfattelse ikke kan være passiv over for de mange påvirkninger, som børn og unge udsættes for i dag uden for skolen. Alene underholdningsindustrien medfører en massiv påvirkning, som for mig at se kræver et passende modspil.

For en ordens skyld er det nødvendigt at tilføje, at flertallet bag U 90 ikke går ind for en ensidig ideologisk påvirkning i uddannelserne, en opfattelse, jeg ganske kan tilslutte mig. Lad mig yderligere tilføje, at friskoler og efterskoler med deres forskellige uddannelsesstilbud også for fremtiden vil kunne oprettes og også for fremtiden vil kunne få offentlig støtte som en ekstra mulighed for de forældregrupper, der måtte ønske særlige opdragelsesprincipper for deres børn. Kort sagt: gennemført – som vi har tradition for det her i landet – med mådehold, tolerance og i samarbejde med forældrene er den holdningspåvirkning, der forudses af flertallet bag U 90, milevidt fra de demagogiske formuleringer om den totalitære stat, som nogle deltagere i debatten i og uden for folketinget har hengivet sig til. Betegnelsen »formynderi«, som også er blevet anvendt, forekommer mig lige så overdreven og urimelig. De hastige forandringer, samfundet gennemgår, og de ændringer, det medfører, kan man ikke uden videre se bort fra, og problemerne, det medfører, forsvinder ikke, fordi man lukker øjnene eller lader være med at omtale dem.

Større lighed.

Et andet hovedpunkt i U 90 er ønsket om, at uddannelserne skal bidrage til større lighed i samfundet. Der bør være mere lige muligheder for uddannelse, og uddannelserne bør medvirke til udjævning af økonomiske forskelle og til at fremme ideer om lighed, f. eks. således, at vi undgår diskrimination på grund af køn og race. Der er tale om at fremme lighedsideal, som – vil jeg mene – er accepteret af hovedparten af befolkningen.

De enkelte uddannelsesområder.

Hvad angår de enkelte uddannelsesområder, skal jeg kort komme ind på nogle af forslagene i U 90:

Børnehaveklasser/folkeskolens første år.

Det centrale Uddannelsesråd foreslår – for rådsflertallets vedkommende – at det i begyndelsen af 1980'erne gøres obligatorisk for kommunerne at oprette børnehaveklasser i fornødent omfang. Senere, foreslås det, bør undervisningspligten udvides til at omfatte dette trin. Yderligere foreslås bl. a. en samordning af undervisningen i børnehaveklasser og de første skoleår. Regeringen overvejer i næste samling at stille forslaget om det første punkt, pligten for kommunerne til at oprette børnehaveklasser. Men hvad angår de andre forslag, som jeg har nævnt, mener regeringen, at erfaringerne må afgøre den videre udvikling. Lad mig her kun sige, at en vigtig begrundelse for flertallets forslag i U 90 for en udvidelse af undervisningspligten har været, at alle børn skal have samme skolestart. I princippet forekommer dette ønskeligt, men som nævnt må vi indhøste yderligere erfaringer og overveje, hvorledes en nedsættelse af alderen for undervisningspligtens indtræden kan gennemføres, når man samtidig skal respektere, at vi ikke har skolepligt i dette land.

Folkeskolen.

Hvad angår folkeskolen, har vi jo med folkeskoleloven af 1975 fået skabt et grundlag for det videre arbejde og forhåbentlig for en rolig udvikling. Hvad U 90 især foreslår, er, at der arbejdes videre med at »blødgøre« skemaplanernes brudstykkevis timeopdeling af et stort antal fag og med at skabe øget kontakt mellem skolen og samfundet, herunder arbejdslivet. Begge forslag kan regeringen i princippet støtte, men forsøg og erfaringer må afgøre, hvilke veje vi bør gå. Kontakten til samfundet rummer spørgsmål, som i praksis er vanskelige at løse trods god vilje. Det kræver ikke mindst samarbejde med erhvervslivet og de offentlige institutioner.

10.-12. uddannelsesår.

10.-12. uddannelsesår foreslås i U 90 – som nævnt før – udbygget med så tiltrækkende uddannelsesstilbud, at praktisk taget alle tilskyndes til at benytte dem – eventuelt med afbrydelser på grund af deltagelse i arbejdslivet. Regeringen har, som det vil huskes, senest i samlingen 1976-77 forelagt folketinget et forslag til principbeslutning om forsøg